

Dosarul nr. 2ra-1180/19

Prima instanță: Judecătoria Căușeni, sediul Central (jud. S. Pleșca)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Minciuna, V. Mihaila, V. Sîrbu)

ÎNCHEIERE

19 iunie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul

Oleg Sternioală

Judecătorii

Galina Stratulat

Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de Axenia Zglavuța, reprezentată de avocatul Ion Cîșlari,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Iuliana Lungu împotriva Axeniei Zglavuța cu privire la încasarea prejudiciului material și moral cauzat prin contravenție și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 13 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 20 iulie 2018, Iuliana Lungu a depus cerere de chemare în judecată împotriva Axeniei Zglavuța solicitând încasarea sumei de 5000 de lei cu titlu de prejudiciu moral, a cheltuielilor de tratament în sumă de 2915,06 lei drept urmare a maltratării de către Axenia Zglavuța, încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamanta a invocat că, la 20 august 2017, aproximativ la ora 06:00, a fost maltrată în mijlocul drumului de către Axenia Zglavuța. În rezultatul incidentului, de către agentul constatator, inspector principal al Inspectoratului de Poliție Căușeni, a fost întocmit în privința Axeniei Zglavuța procesul-verbal cu privire la comiterea contravenției prevăzute la art. 78 alin. (1) Cod contravențional. Axenia Zglavuța a fost recunoscută vinovată prin hotărârea din 26 martie 2018 a Judecătoriei Căușeni, sediul Central și i-a fost aplicată o amendă în mărime de 30 de unități convenționale, echivalentul a 1500 de lei. Prin decizia din 14 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost menținută fără modificări hotărârea din 26 martie 2018 a Judecătoriei Căușeni, sediul Central.

Totodată, a menționat că prin acțiunile sale ilicite, Axenia Zglavuța i-a cauzat, conform raportului de constatare medico-legală nr. 299 din 21 august 2017, vătămarea corporală neînsemnată, manifestată prin xxxxxx.

Reclamanta a afirmat că i-a fost cauzat un prejudiciu moral enorm ca urmare a maltratării acesteia de către pârâtă, prin care a fost puternic psihologic deranjată, fiindu-i permanent frică de comportamentul pârâtei. Totodată, a fost internată în spital, unde a fost supusă unui tratament medical, suportând cheltuieli pentru aceasta.

Prin hotărârea din 22 octombrie 2018 a Judecătorei Căușeni, sediul Central, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Iuliana Lungu și s-a încasat de la Axenia Zglavuța în beneficiul Iulianei Lungu suma de 3000 de lei cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin contravenție, cheltuielile de judecată privind plata taxei de stat în mărime de 100 de lei și cheltuielile de asistență juridică în mărime de 2000 de lei; în rest acțiunea fost respinsă.

Prin decizia din 13 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău s-a admis cererea de apel depusă de Axenia Zglavuța și cererea de apel depusă de Iuliana Lungu; s-a casat integral hotărârea din 22 octombrie 2018 a Judecătorei Căușeni, sediul Central și în cauza dată s-a emis o nouă hotărâre prin care s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Iuliana Lungu; s-a încasat de la Axenia Zglavuța în beneficiul Iulianei Lungu suma de 1807,02 lei cu titlu de prejudiciu material, suma de 1000 de lei cu titlu de prejudiciu moral și suma de 2000 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică; în rest pretențiile au fost respinse ca fiind neîntemeiate.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a conchis că analizând legalitatea și temeinicia hotărârii contestate prin prisma argumentelor invocate de participanții la proces și a materialelor din dosar, urmează a fi admise cererile de apel, casată hotărârea instanței de fond cu pronunțarea unei noi hotărâri.

În justificarea soluției, instanța de apel a reținut că temei al răspunderii delictuale este fapta prejudiciabilă, autorul faptei să fi fost în culpă și existența legăturii cauzale între faptă și prejudiciu. Astfel, a considerat că, între fapta prejudiciabilă comisă de către Axenia Zglavuța și prejudiciul material există legătură de cauzalitate, însă încasarea prejudiciului material, în mărime de 2915,06 lei suportat pentru tratament, nu și-a găsit confirmarea în volum deplin în ședința de judecată prin probe cercetate în cadrul examinării cauzei. Din analiza sumară a bonurilor de plată prezentate, coroborate cu denumirile medicamentelor dispuse prin prescripția medicală cu data corespunzătoare la data investigației Iulianei Lungu, anume suma de 1807,02 lei este constituită din medicamentele care au fost prescrise de către medic, prin rețetele din 04 august 2017 și care sunt confirmate prin bonurile de plată respective (f.d.35-36). În partea sumei de 1108,04 lei, la care pretinde cu titlu de prejudiciu material reclamanta Iuliana Lungu, instanța de apel a indicat că reclamanta nu a probat faptul că în perioada respectivă a suportat anumite cheltuieli în sumă de 1108,04 lei, în legătură cu tratamentul prescris de medic și respectiv, care ar fi în legătură de cauzalitate cu fapta comisă de către Axenia Zglavuța Axenia, aspect care determină că, în această parte acțiunea este pasibilă de a fi respinsă.

Totodată, a menționat că, desi, reclamanta a anexat mai multe bonuri de plată, în scopul probării cheltuielilor de tratament suportat, totuși, din analiza acestora nu toate coroborează cu prescrierea medicală. (f.d.36, bonurile fiscale nr. 0189; 0067). Cu referire la bonul fiscal prezentat în sumă de 895 lei, drept cheltuieli pentru tomografia computerizată, instanța de apel nu l-a acceptat, deoarece o atare investigație nu a fost prescrisă de medic, motiv pentru care a concluzionat că suma cheltuielilor medicale pentru tratament suportate constituie 1807,02 lei. Dealtfel, instanța de apel a reținut că, a fost stabilit cu certitudine că între diagnosticul constatat prin raportul de constatarea medico-legală nr.142/D din 12 octombrie 2017 și tratamentul urmat de către Iuliana Lungu există legătură de cauzalitate.

În privința pretenției ce ține de compensarea prejudiciului moral, instanța de apel a constatat că indubitabil i-a fost cauzat prejudiciul moral Iulianei Lungu ca

urmare a faptei prejudiciabile comise de către Axenia Zglavuța, care s-a manifestat prin deranjare psihologică puternică, crearea stării de frică, iar aceasta determină obligația Axeniei Zglavuța de a repara Iulianei Lungu prejudiciul moral cauzat. Astfel, ținând cont de gravitatea suferințelor fizice și psihice suportate de Iuliana Lungu prin vătămarea integrității corporale, durerile fizice suportate la momentul producerii faptei prejudiciabile, disconfortul psihic pe care îl suportă Iuliana Lungu, instanța de judecată a considerat necesar de a încasa de la Axenia Zglavuța în beneficiul Iulianei Lungu prejudiciul moral în mărime de 1000 de lei. În partea încasării sumei de 4000 de lei cu titlu de prejudiciul moral, instanța de judecată a respins pretenția ca neîntemeiată, reclamanta având tendința de îmbogățire fără justă cauză, ori, nu s-au constatat în ședința de judecată existența circumstanțelor de fapt care ar fi determinat obligația pârâtei de a recupera reclamantei un prejudiciu moral în suma atât de excesivă.

În partea ce ține de pretențiile privind încasarea cheltuielilor de asistență juridică, ținând cont de complexitatea cauzei examinate, de aportul avocatului la soluționarea cauzei, de natura juridică a cauzei examinate, de timpul de muncă al avocatului asupra litigiului în cauză, instanța de apel a considerat că urmează a fi încasată cu titlu de cheltuieli de asistență juridică suma de 2000 de lei.

La 12 aprilie 2019, Axenia Zglavuța, reprezentată de avocatul Ion Cîșlari, a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 13 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului s-a invocat că instanța de apel contrar prevederilor art. 240 alin.(3) Cod de procedură civilă în decizia din 13 februarie 2019 nu s-a expus în privința solicitării în partea casării integrale a hotărârii primei instanțe prin care a fost admisă parțial pretenția privind compensarea cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 2000 de lei. Or, bonul prezentat pe suma de 3000 de lei atestă cert că suma de 3000 de lei a fost încasată în altă cauză contravențională examinată, ce nu are tangență cu speța dată, din care considerent a solicitat constatarea acestei circumstanțe și respingerea pretenției cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată. Atât instanța de fond, cât și instanța de apel nu au elucidat pe deplin circumstanțele determinante raportate la cadrul legal, precum că bonul de plată prezentat de partea intimată în confirmarea suportării cheltuielilor de judecată cu examinarea cauzei civile privind încasarea prejudiciului material și moral, este pertinent sau nu și anume ce confirmă acest bon. La fel, instanța de fond și instanța de apel nu au dat o apreciere declarațiilor părții intime precum că acest bon de plată confirmă că această sumă a fost achitată anterior examinării litigiului civil pentru reprezentarea intimatei într-un proces contravențional, din care a rezultat ulterior dreptul intimatei la înaintarea acțiunii civile.

La fel, din bonurile fiscale, recete, prezentate pentru confirmarea prejudiciului material, în hotărârile instanțelor ierarhic inferioare nu s-a menționat care au determinat admiterea parțială a pretenției date. În opinia părții recurente, eronat a fost reținută temeinicia pretenției prejudiciului moral, care nu este dovedită prin probe. Astfel, încălcările admise au dus la soluționarea greșită a cauzei, iar erorile comise-la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu prevederile art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă,

recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Decizia instanței de apel a fost adoptată la 13 februarie 2019, iar Axenia Zglavuța, reprezentată de avocatul Ion Cîșlari, a declarat recurs la 12 aprilie 2019, ceea ce denotă că recursul este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Axenia Zglavuța, reprezentată de avocatul Ion Cîșlari, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În temeiul prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Axenia Zglavuța, reprezentată de avocatul Ion Cîșlari, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul părții recurente cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Axenia Zglavuța, reprezentată de avocatul Ion Cîșlari.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Axenia Zglavuța, reprezentată de avocatul Ion Cîșlari, împotriva deciziei din 13 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

Judecătorii

Galina Stratulat

Victor Burduh